Täysistunto

Torstai 5.2.2026 klo 16.00—19.44

8. Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi julkiseen keskusteluun osallistuvien henkilöiden suojelemisesta rajat ylittäviltä häirintäkanteilta

Hallituksen esitys HE 170/2025 vp

Lähetekeskustelu

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Lähetekeskustelua varten esitellään päiväjärjestyksen 8. asia. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia lähetetään lakivaliokuntaan, jolle perustuslakivaliokunnan on annettava lausunto.

Keskusteluun varataan tässä vaiheessa enintään 30 minuuttia. Jos puhujalistaa ei tässä ajassa ehditä käydä loppuun, asian käsittely keskeytetään ja sitä jatketaan muiden asiakohtien jälkeen. — Esittelijänä on ministeri Meri. Olkaa hyvä.

Keskustelu

18.11 **Oikeusministeri Leena Meri** (esittelypuheenvuoro): Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Tässä hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki julkiseen keskusteluun osallistuvien henkilöiden suojelemisesta rajat ylittäviltä häirintäkanteilta. Tällaisia eivät olisi jatkossa rikosasiat tai sellaiset riita-asiat, joilla ei ole rajat ylittäviä vaikutuksia. Tällä pannaan täytäntöön Euroopan unionin niin sanotun SLAPP-direktiivin vaatimukset. SLAPP tulee sanoista strategic lawsuit against public participation. Uuden lain tarkoituksena on suojata julkiseen keskusteluun osallistuvia henkilöitä, kuten toimittajia, sellaisilta siviilikanteilta, joilla heitä pyritään rankaisemaan julkiseen keskusteluun osallistumisesta tai vaientamaan heitä jo ennalta. Tällaisia kanteita kutsutaan SLAPP-kanteiksi, ja niitä direktiivi ja sen täytäntöönpanolaki pyrkivät ehkäisemään.

SLAPP-kanne on kanne, jossa ei oikeastaan tavoitella aitoa oikeussuojaa. Siinä on kysymys siitä, että tuomioistuimen puoleen käännytään siksi, että jotain oikeaa tai todellista oikeutta olisi loukattu. Kanteella pyritään aiheuttamaan ajanhukkaa, mainehaittaa ja oikeudenkäyntikustannuksia vastaajalle. Tarkoitus voi olla esimerkiksi peitellä omia väärinkäytöksiä tai rangaista sitä tahoa, joka haluaa nämä paljastaa. SLAPP-kanteessa voisi olla kyse tilanteesta, jossa toimittaja tekee tutkivan artikkelin monikansallisen suuryrityksen epäeettisistä toimintatavoista ja kyseinen yritys nostaa kanteen toimittajaa vastaan pelottelumielessä. Oikeusprosessit voivat aiheuttaa kohteelle merkittäviä kustannuksia ja vuosia kestävän oikeudenkäynnin. Tällaisella kanteella valjastetaan tuomioistuinlaitoksen rattaat väärään tarkoitukseen.

Monessa Euroopan maassa SLAPP-kanteet ovat viime vuosina yleistyneet. Suomessa niitä juurikaan ei ole ollut. Yksi syy tähän on se, että meidän prosessisääntömme eivät samalla tavalla mahdollista SLAPP-kanteita kuin joissakin muissa maissa. Ylivoimainen valtaosa eurooppalaisista SLAPP-kanteista on kunnianloukkausjuttuja, jotka ovat Suomes-

sa rikosasioita. Suomalaisten kannalta direktiivin tärkein merkitys saattaakin käytännössä olla se, että jatkossa direktiivin määräykset suojelevat suomalaisia muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa mahdollisilta SLAPP-kanteilta.

SLAPP-kanteen vastaisia lakeja on aiemmin säädetty Pohjois-Amerikassa ja Australiassa, joissa kanteita on esiintynyt erityisesti ympäristöoikeudellisessa viitekehyksessä. Euroopassa SLAPP-vastaiselle lainsäädännölle on EU-lainsäädännön puitteissa pontimena toiminut maltalaisen tutkivan toimittajan Galizian tapaus. Hän paljasti korruptiota ja järjestäytynyttä rikollisuutta Maltalla, minkä seurauksena häntä vastaan nostettiin yli 40 kannetta niin Maltalla kuin muissakin EU-maissa Nämä kanteet olivat pääosin poliitikkojen ja liikemiehien nostamia kunnianloukkaussyytteitä, joiden tarkoituksena oli hiljentää toimittajia taloudellisella ja henkisellä painostuksella. Galizia murhattiin autopommi-iskussa vuonna 2017, ja oikeusjutut ovat toimineet keskeisenä katalysaattorina juuri tämän direktiivin kehittymiselle.

Tässä laissa säädettäisiin suojakeinoista, joita tällaisen kanteen vastaajalla olisi jatkossa käytössään. Vastaaja voisi muun muassa vaatia kanteen hylkäämistä ilmeisen perusteettomana. Vastaaja voisi lisäksi vaatia, että kantaja asettaa vakuuden hänen oikeudenkäyntikulujensa korvaamista varten. Lisäksi säädettäisiin uudesta seuraamuksesta, niin kutsutusta häirintäkannemaksusta, jonka tuomioistuin voisi harkintansa mukaan määrätä, jos kantajan katsotaan panneen vireille väärinkäyttöön perustuvan oikeudenkäynnin. Maksu olisi vähimmillään 1 000 ja enintään 50 000 euroa. Vielä säädettäisiin erilaisten yhdistysten ja järjestöjen oikeudesta tukea vastaajaa oikeudenkäynnissä tulemalla siinä kuulluksi, kuten direktiivi edellyttää.

Julkiseen keskusteluun osallistuvien henkilöiden suojeleminen perusteettomilta kanteilta suojelee julkista keskustelua. Toisaalta tämä on jatkuvaa punnintaa myös sananvapauden osalta. Vapaa julkinen keskustelu kaikille osapuolille takaa sen, että jokainen voi vapaasti ja monipuolisesti keskustella ja jakaa tietoa — toki sen tulee olla myös oikeaa. Mutta väärinkäytösten, kuten korruption, paljastamisen pitää olla helppoa ja siinä pitää voida avata ne asiat ilman pelkoa, että saa kanteita niskaansa, ja tällä yritetään juuri puuttua tähän.

Direktiivissä valitut suojakeinot kuitenkin sopivat melko huonosti meidän kansalliseen oikeuteemme. Suojakeinoihin liittyy mahdollisuus käyttää niitä väärin ja perusteettomasti asioissa, joilla ei ole mitään tekemistä SLAPP-kanteiden kanssa. Näin on mahdollista sotkea ja viivästyttää oikeudenkäyntiä ja aiheuttaa tarpeettomia oikeudenkäyntikuluja. Tämä on syy sille, että uutta lakia sovellettaisiin hallituksen esityksen mukaan ainoastaan niissä asioissa, joihin direktiivi sananmukaisesti velvoittaa, siis riita-asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia. Lakia ei siis sovelleta rikosasioihin eikä sellaisiin riitajuttuihin, joilla ei ole rajat ylittäviä vaikutuksia, eikä juttuihin, joilla ei ole minkäänlaisia kytköksiä Suomen ulkopuolelle.

Toinen syy on se, kuten sanoin aikaisemmin, että Suomessa SLAPP-kanteet eivät ole olleet ongelma, hieno asia tämä, ja siksi ei ole järkevää monimutkaistaa oikeudenkäyntisääntöjämme tarpeettomasti, ja oikeusministeriö toki seuraa tätä tilannetta.

Tämän uuden lain ehdotetaan tulevan voimaan 7.5., joka on takaraja direktiivin kansalliselle täytäntöönpanolle. Tämä onkin jo lakivaliokunnan käsittelyssä, ja toivon tälle tietysti huolellista ja hyvää käsittelyä. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Seuraavaksi puhujalistaan. Edustaja Hänninen.

18.17 **Juha Hänninen kok:** Arvoisa puhemies! Käsittelemme hallituksen esitystä laiksi julkiseen keskusteluun osallistuvien henkilöiden suojelemisesta rajat ylittäviltä häirintäkanteilta. Tässä esityksessä on kyse demokratian toimintakyvystä ja yhteiskunnan turvallisuudesta. Sen taustalla on ilmiö, jossa oikeudenkäyntejä käytetään välineenä vaientaa toimittajia, tutkijoita, kansalaisjärjestöjä ja muita julkiseen keskusteluun osallistuvia henkilöitä. Näiden kanteiden tarkoituksena ei ole aidosti hakea oikeussuojaa vaan pelotella, kuormittaa taloudellisesti ja hiljentää. Se on oikeusjärjestelmän väärinkäyttöä, ja siihen me nyt puutumme.

Arvoisa puhemies! Joku saattaa pohtia, miten tähän ilmiöön voidaan puuttua. Tämän esityksen myötä jatkossa, jos kanne on selvästi vailla todellista perustaa, se voidaan hylätä nopeasti ilman, että vastaajaa vedetään vuosia kestävään prosessiin mukaan. Tämä on ratkaisevaa nimenomaan niissä tilanteissa, joissa oikeudenkäynti itsessään on rangaistus. Lisäksi tavoitteena on, ettei häiriökanteen kohteeksi joutunut jää yksin taloudellisen riskin kanssa vaan hänellä on mahdollisuus vaatia oikeudenkäyntikulujen korvaamista sekä seuraamuksia silloin, kun oikeudenkäynti todetaan tällaiseen väärinkäyttöön perustuvaksi. Samalla on turvallisuutemme kannalta oikein ja tämänkaltaiselle laille välttämätöntä, että sääntelyllä varaudutaan myös rajat ylittäviin tilanteisiin, koska elämme tänä päivänä laajassa maailmassa muiden maiden ja niiden erilaisten oikeusprosessien kanssa.

Arvoisa puhemies! Tavoitteemme on selkeä. Haluamme turvata julkiseen keskusteluun osallistumisen yleistä etua koskevissa asioissa. Kun tutkiva journalisti paljastaa korruptiota, kun tutkija tuo esiin ympäristöriskejä tai kun kansalaisjärjestö rauhanomaisesti nostaa esiin ihmisoikeuskysymyksiä, heidän ei pidä joutua pelkäämään oikeudenkäyntejä, jonka todellinen tarkoitus on hiljentäminen. Laki vahvistaa sitä viestiä, että Suomi ei hyväksy oikeusprosessin muuttamista painostuksen välineeksi ja että oikeus oikeudenkäyntiin säilyy.

Arvoisa puhemies! Tämä laki on myös turvallisuuslaki, mutta yhteiskunnan sisäisen turvallisuuden näkökulmasta. Tänä epävakaana aikana myös oikeusjärjestelmiä voidaan käyttää välineenä horjuttaa luottamusta, kuormittaa kriittisiä ääniä ja heikentää yhteiskunnan kykyä käsitellä ongelmia avoimesti. Jos pelko oikeudenkäynneistä johtaa itsesensuuriin, julkinen keskustelu köyhtyy ja päätöksenteon tietopohja heikkenee. Turvallinen yhteiskunta ei ole sellainen, jossa ongelmista vaietaan, vaan sellainen, jossa niistä voidaan puhua avoimesti. Siksi tämä esitys ansaitsee vahvan tuen. — Kiitos, arvoisa puhemies.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Hopsu.

18.22 **Inka Hopsu vihr:** Arvoisa puhemies! SLAPP ei vielä ehkä ole Suomessa kovin tuttu termi, ja nyt meillä olisi mahdollisuus varmistaa, ettei näin olisi jatkossakaan. Kyse on siis häirintäkanteista, ja SLAPP tulee sanoista strategic lawsuit against public participation. Niillä tarkoitetaan hiljentämis- tai kiusaamistarkoituksessa nostettuja kanteita. Valitettavasti nämä ovat tuttuja ja yleisiä jo monissa Euroopan maissa, esimerkiksi kansalaisaktivisteille, toimittajille, luonnonsuojelijoille tai jopa oppositiopoliitikoille. Esimerkiksi Serbiassa käydessäni olen tavannut luonnonsuojelijoita, jotka sanovat, että heidän työstään ja mahdollisuudestaan sitä luonnonsuojeluasiaa viedä eteenpäin iso energia kuluu siihen, että oikeussaleissa istutaan ja näitä kanteita käsitellään, ja juridista osaamista ja rahoi-

tusta joudutaan käyttämään tähän. Sananvapautta pyritään siis näillä kanteilla rajoittamaan.

Lainvalmistelu liittyy EU-direktiiviin, joka pitää saattaa voimaan kaikissa jäsenmaissa viimeistään toukokuussa tänä vuonna, eli on tervetullutta, että meillä tämä lakiesitys on. Mutta tästä uudesta lakiesityksestä ei kuitenkaan ole mittavassa määrin apua, sillä Suomen hallitus on valinnut toteuttaa vain direktiivin minimitason, eli laki koskisi vain siviili- ja kauppaoikeudellisia asioita, joilla on rajat ylittävä vaikutus. Sitä ei siis sovellettaisi rikosasioihin eikä sellaisiin riitajuttuihin, joilla ei ole rajat ylittävää vaikutusta ja jotka olisivat siis kansallisia.

Haluaisin arvoisalta ministeriltä vielä kysyä — toki tuossa alkupuheenvuorossa tuli jo jotain perustelua lainsäädännön monimutkaisuudesta ja siitä, että Suomessa tätä tarvetta tälle kansallisen tason säätelylle ei ole — miksi on valittu minimitaso, miksei myöskin haluta lainsäädännöllä ennaltaehkäistä sitä, ettei tämä jo Euroopassa oleva käytäntö valu tänne Suomeen, ulkopuolelle kun jäävät nyt sitten ne kanteet, joilla ei ole rajoja ylittäviä vaikutuksia. Työryhmä kertoo pohtineensa kyllä, että pitäisikö myös kansallisia SLAPP-kanteita varten olla suojakeinoja, mutta koska nämä eivät ole Suomessa vielä yleisiä, niin olivat päätyneet tähän ratkaisuun. Jos pohtii sitä, miten suomalaiset ovat näitä kohdanneet, niin kansainvälisiä ja ulkomailta esimerkkejä meillä on: Esimerkiksi Finnwatchin tutkijaa kohtaan on nostettu SLAPP-kanne Thaimaassa. Myös toimittaja Susanna Reinboth Helsingin Sanomissa on nostanut esimerkiksi sen, kun venäläinen liikemies nosti kanteen Yleä vastaan. Toki tämä valitsi oikeuspaikaksi Monacon — tässä on myös tällainen haaste, että tämän oikeuspaikan voi valita. Tässä Helsingin Sanomien jutussa sitten näistä kansallisista mahdollisista esimerkeistä toimittaja nostaa mahdollisiksi SLAPP-kanteeseen viittaaviksi tapauksiksi esimerkiksi Johanna Vehkoon kunnianloukkaussyytteen sekä Kari Uotin tekemät rikosilmoitukset, kun hänen menneisyyteensä viitataan, vaikka hän on itse käsitellyt samaa aihetta kirjoittamassaan kirjassa.

No sitten positiivisena nostona tästä lakiesityksestä: tässä esitetään tämmöistä häirintäkannemaksua, jonka maksimimäärää vielä kuulemisen vaiheessa nostettiin 10 000:sta 50 000 euroon, jos on pääteltävissä, että on tämmöinen SLAPP-häirintäkanne kyseessä.

Mutta tosiaan tässä tehdään vain välttämättömät direktiivin vaatimat lainsäädäntömuutokset, ja se ei mielestäni suojaa riittävästi ihmisoikeuspuolustajia, toimittajia, kansalaisjärjestöjä tältä riskiltä, joka meillä voi tulevaisuudessa olla kasvussa. Amnestyn lausunnossa esimerkiksi viitataan, että vaikka toimittajien, tutkijoiden ja muiden julkiseen keskusteluun osallistuvien hiljentämiseen on tähän mennessä pyritty useammin muilla keinoilla, kuten vaikka sosiaalisessa mediassa tapahtuvalla häirinnällä, myös häirintäkanteet voivat yleistyä, etenkin jos niiden estämiseksi ei tehdä tarpeeksi.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Seuraavaksi edustaja Diarra.

18.27 **Fatim Diarra vihr:** Kiitos, arvoisa rouva puhemies! On erittäin hyvä, että tämä lainsäädäntö nyt etenee ja tulee tämmöistä eurooppalaista direktiiviä tähän, koska näiden SLAPP-kanteiden määrä on kasvanut. Ajattelen, että juuri tämänkaltainen lainsäädäntö on sellaista, mitä Euroopan unionin kannattaakin tehdä, sillä usein nämä keissit ovat rajoja ylittäviä.

Ajattelen vahvasti, että median, järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan tulee voida nostaa turvallisesti esille korruptiota ja valtaapitävien väärintoimintaa. Pohdin kuitenkin edustaja

Hopsun lailla, että minkä takia tämä sovelletaan ainoastaan direktiivin minimimäärällä. Olisi ollut mahdollista tehdä tiukempaa ja laajempaa lainsäädäntöä.

Toivoisin myös, että hallitus puuttuisi muulla lainsäädännöllä laajemmin toimittajien ja virkamiesten häirintään ja alkaisi vihdoin edistämään maalittamisen kriminalisointia. Oikeusministeriö on kuitenkin selvittänyt sitä, että olisiko Suomessa mahdollista kriminalisoida maalittamista, ja silloin oikeusministeriö antoi sen suosituksen, että kyllä, maalittaminen tulisi Suomessa kriminalisoida. Kuitenkaan tätä ei otettu mukaan hallitusohjelmaan, eikä nytten ministerin johdolla olla tehty mitään toimenpiteitä sen eteen, että maalittamisen kriminalisointi Suomessa etenisi. Maalittaminen on asia, mikä ehkäisee toimittajia, virkamiehiä toteuttamasta työtään kunnolla, ja tämä tulisi Suomessa saada loppumaan. — Kiitos.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Hopsu.

18.28 **Inka Hopsu vihr:** Kiitos, puhemies! Vielä mietin: Viime kaudella Euroopan neuvostossa käsittelimme raporttia liittyen näihin SLAPP-kanteisiin, ja siellä oli aika vahva poliittinen yksimielisyys siitä, että tällä nimenomaan sananvapautta pystyttäisiin turvaamaan, ja tehtiin aika tiukatkin suositukset siitä, mitä kansallisissa parlamenteissa toivottiin otettavan käyttöön. Myös Euroopan neuvoston ministerineuvosto on tehnyt tällaiset jäsenmaita koskevat suositukset, joissa kehotetaan luomaan kattava lainsäädäntö suojaamaan julkista osallistumista ja varmistamaan, että lainsäädännöllä ja muilla keinoilla pystytään estämään julkiseen osallistumiseen kohdistuva oikeudellinen häirintä. Eli tässä on tehty jo paljon eurooppalaista ja Euroopan tasoista työtä, josta tätä ohjeistusta voi ottaa, ja toivottavasti tätä jatkokehitystä Suomenkin kansallisen lainsäädännön osalta voidaan tehdä.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Eerola.

18.30 **Juho Eerola ps:** Arvoisa rouva puhemies! Kiitokset ministeri Merelle, että tuotte tämän esityksen tänne. Olen ehdottomasti itsekin sen kannalla, että tätä viedään eteenpäin.

Tämä on todella tärkeä asia, mutta kun edustaja Hopsu rohkeni tuossa ottaa viime kauden puheeksi, niin sitten rohkenen itsekin tarttua siihen viime kauteen. Kerroitte, että Euroopan neuvostossa oli oikein annettu suosituksia siitä, miten näitä SLAPP-kanteita tulisi viedä kansallisella tasolla eteenpäin, ja kun se kerran viime kaudella tapahtui, niin nyt kritisoitte sitä, että ei viedä tarpeeksi pitkälle. Ihmettelen vain, että jos tämä näin on, niin tärkeä seikka on, että tätä vietäisiin eteenpäin tai oltaisiin viety vielä pidemmälle kuin mitä nyt tullaan viemään, niin miksi tätä ei sitten tapahtunut viime kaudella, kun te olitte hallitusvastuussa? Sama koskee myöskin tätä maalittamista, mistä kuulin, että siellä vihreiden puolella puhuttiin. Miksi myöskään tätä ei edistetty viime kaudella, jos tämä nyt on niin tärkeää, että tämä vain nyt pitäisi tehdä? — Ei muuta.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Edustaja Hopsu.

18.31 **Inka Hopsu vihr:** Arvoisa puhemies! Jos nopeasti voin vastata edustaja Eerolalle, ja ministeri voi toki ottaa tähän kantaa myös: Oikeusministeriö usein ihan hyviinkin ehdotuksiin sanoo niin, että hyvä ehdotus, mutta meillä ei ole resurssia tätä valmistella eteenpäin. Siellä on useita ehdotuksia, joissa meillä on ollut yhteinen näkemys myös perussuo-

malaisten kanssa, joissa tämä valmisteluresurssipula on tullut vähintään hidasteeksi jos ei esteeksi. Ajattelen niin, että on tosi oleellista ja tärkeätä, että me varmistetaan, että vaikka meidän ministeriöihin nyt on tehty todella paljon hallinnon säästöjä, niin me pystytään oikeusministeriön valmistelu turvaamaan. Siitä kyllä hallitukselle kiitoksia, että se ei tälläkään kertaa leikkauskohteeksi valikoitunut, mutta kyllä siellä lisäresurssin tarvetta aidosti olisi.

Ensimmäinen varapuhemies Paula Risikko: Kiitoksia. — Sitten ministeri Meri vastaa kysymyksiin, kiitoksia.

18.32 **Oikeusministeri Leena Meri:** Arvoisa puhemies! En olisi palannut tuonne edelliseen kauteen, mutta nyt on kyllä ihan pakko muistuttaa esimerkiksi tuosta tyttöjen sukupuolielinten silpomisen tarkemmasta kriminalisoinnista. Muistan oikein hyvin viime kauden, kun olin lakivaliokunnan puheenjohtajana. Me todettiin, että se selkeämpi kriminalisointi olisi pitänyt viime kaudella tuoda eduskuntaan, ja mitään ei tapahtunut viime kaudella. Tällä kaudella toin sen hyvin ajoissa ja lisäsin siihen vielä pykälän vanhempien vastuusta, jossa kriminalisoidaan sekin, että he järjestelevät lapsen matkaa täällä.

Mitä maalittamisen kriminalisointiin tulee, niin se ei ollut kyllä resurssien puutteesta. Se ei ole hallitusohjelmakirjaus, ja olen tuonut esille, että sitä ei moni muukaan pidä ihan ongelmattomana. Meillä on hyvin paljon oikeussuojakeinoja — vainoaminen, kunnianloukkaus muun muassa — joita voidaan käyttää jo nyt. Siinä mielessä ei aina olla tästä kyllä oltu ihan samaa mieltä, mutta minä olen kirjoittanut siitä pitkän blogin, että käykää katsomassa sieltä.

Ensinnäkin tähän direktiiviin: Tämähän ei koske näitten häirintäkanteiden osalta lainkaan rikosasioita. Suomessa taas tämäntyyppiset jutut käsitellään yleensä kunnianloukkausasioina, ja sehän on rikosasia. Meillä kyllä tosiaan silloin nämä tulevat käsiteltyä. Tuossa työryhmässä ja virkavalmistelussa on katsottu, että tämä sotkisi hyvinkin paljon meidän järjestelmää, jos me nyt tuotaisiin tänne Suomeen rinnalle tällainen. Myös viime kaudella lakivaliokunta on käsitellyt tätä, ja niitä valiokunnan kannanottoja kannattaa varmaan myös katsoa. Näyttää, että tähän ajatukseen suhtauduttiin sinänsä myönteisenä, mutta siellä oli hyvin vaikeita seikkoja, jotka ovat meille hyvin vieraita, kuten esimerkiksi siviilikanteen sanktioiminen. Sitä kautta meille tulisi aika monenmoista päällekkäistä keinoa tänne. Oikeusministeriö on näitä selvitellyt, ja meillä ei ole tunnistettu juurikaan näitä tämmöisiä suoranaisia SLAPP-kanteita. On hyvä huomata, että kun tässä tämmöinen Euroopassa toimiva kansalaisjärjestö CASE Coalition on tilastoinut näitä SLAPP-kanteita, niin niitä on ollut Euroopassa noin 13 vuoden aikana yli tuhat, mutta sitä tilastoa vääristää se, että siellä on ollut mukana myös rikosasioita, jotka Suomessa taas ovat riita-asioita. Nämä eivät ole ihan yhteisverrannollisia. Tässä nyt on valittu tämmöinen selkeä täytäntöönpano, joka nyt sitten on tämän direktiivin ehdot täyttävä. Mutta tarkastelkaa huolella valiokunnassa. — Kiitos.

Keskustelu päättyi.

Asia lähetettiin lakivaliokuntaan, jolle perustuslakivaliokunnan on annettava lausunto.